

SL

SL

SL

Bruselj, 1. februarja 2010

Smernice¹

Uporaba uredbe o vzajemnem priznavanju za izdelke iz plemenitih kovin

1. UVOD

Namen tega dokumenta je pojasniti uporabo Uredbe (ES) št. 764/2008² (v nadaljnjem besedilu: uredba o vzajemnem priznavanju ali Uredba) za trženje izdelkov iz plemenitih kovin v EU. Ta dokument ni dokončen in bo dopolnjen z izkušnjami in informacijami držav članic, pristojnih organov in družb.

2. UREDBA O VZAJEMNEM PRIZNAVANJU (ES) ŠT. 764/2008

Uredba se uporablja za upravne odločbe, naslovljene na gospodarske subjekte na podlagi tehničnega pravila v zvezi s katerim koli proizvodom, ki se zakonito trži v drugi državi članici, če je neposredni ali posredni učinek navedene odločbe prepoved, prilagoditev, dodatno preskušanje ali umik proizvoda (člen 2.1). Pristojni organ, ki namerava sprejeti tako odločbo, mora upoštevati postopkovne zahteve iz Uredbe.

Uredba o vzajemnem priznavanju se začne uporabljati, ko so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

2.1. (Predvidena) upravna odločba mora zadevati proizvod, ki se zakonito trži v drugi državi članici

Načelo vzajemnega priznavanja se uporablja, kadar se proizvod, ki se zakonito trži v eni državi članici, da na trg v drugi državi članici. To načelo določa, da država članica na svojem ozemlju ne more prepovedati prodaje proizvodov, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici, čeprav so bili proizvedeni v skladu z različnimi tehničnimi pravili. Uredba ureja dejanske ali morebitne zavrnitve vzajemnega

¹ Ta dokument ni pravno zavezujoč. Niti Evropska komisija niti kakršna koli oseba, ki deluje v imenu Komisije, ne moreta biti odgovorni niti za uporabo, ki upošteva informacije iz te objave, niti za kakršno koli napako, ki se morda pojavi kljub previdni pripravi in preverjanju. Te smernice ne kažejo nujno mnenja ali stališča Evropske komisije.

² Uredba (ES) št. 764/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi postopkov za uporabo nekaterih nacionalnih tehničnih pravil za proizvode, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici, in o razveljavitvi Odločbe št. 3052/95/ES (UL L 218, 13.8.2008, str. 21).

priznavanja. Zato mora država članica, ki namerava prepovedati dostop do svojega trga, upoštevati postopkovno zahtevo iz člena 6.

2.2. (Predvidena) upravna odločba mora zadevati proizvod, ki ga ne zadeva usklajena zakonodaja EU

Uredba deluje na neusklajenem področju in zadeva proizvode, za katere ni nobene pravne usklajenosti na ravni EU ali ki imajo vidike, ki jih ne zajema delna usklajenost.

2.3. (Predvidena) upravna odločba mora biti naslovljena na gospodarski subjekt

Vse omejevalne odločbe, ki jih sprejme pristojni nacionalni organ in so naslovljene na katero koli fizično ali pravno osebo, ki ni gospodarski subjekt, so izvzete s področja uporabe uredbe o vzajemnem priznavanju.

2.4. (Predvidena) upravna odločba mora temeljiti na tehničnem pravilu

V smislu Uredbe³ pomeni tehnično pravilo vsako zakonsko določbo ali drug predpis države članice, ki ni usklajen na ravni EU:

(1) ki na ozemlju države članice prepoveduje trženje proizvoda (ali vrste proizvoda), zakonito danega na trg v drugi državi članici, ali s katerim mora biti ta proizvod skladen, da se trži na ozemlju navedene države članice, v kateri je bila ali bo sprejeta upravna odločba, ter

(2) ki določa zahtevane lastnosti navedene (vrste) proizvoda, kot so raven kakovosti, delovanje ali varnost oziroma mere, vključno z zahtevami v zvezi z imenom, pod katerim se prodaja, izrazjem, simboli, preskušanjem in načini preskušanja, embalažo, označevanjem ali etiketiranjem ali

(3) ki za (vrsto) proizvoda zaradi varovanja potrošnikov ali okolja določa katero koli drugo zahtevo, ki vpliva na življenjski cikel proizvoda po dajanju na trg, kot so pogoji uporabe, recikliranja, ponovne uporabe ali odlaganja, če taki pogoji znatno vplivajo na sestavo, naravo ali trženje (vrste) proizvoda.

2.5. Neposredni ali posredni učinki (predvidene) upravne odločbe morajo biti kar koli od naslednjega:

- (a) prepoved dajanja navedene (vrste) proizvoda na trg;
- (b) prilagoditev ali dodatno preskušanje navedene (vrste) proizvoda pred dajanjem na trg ali nadaljnjim trgovanjem z njim;
- (c) umik navedene (vrste) proizvoda s trga.

Vsako tako (predvideno) odločbo je treba sprejeti v skladu z Uredbo⁴.

³ Člen 2(2) Uredbe.

⁴ Člen 2(1) Uredbe.

3. IZDELKI IZ PLEMENITIH KOVIN – VRSTE TRGOVINSKIH OMEJITEV

Izdelki iz plemenitih kovin so običajno predmeti iz zlata, srebra, platine (in paladija v nekaterih državah članicah) ter nekaterih zlitin.

Nacionalni predpisi o izdelkih iz plemenitih kovin se znatno razlikujejo. Izdelki iz plemenitih kovin, ki se zakonito tržijo v eni državi članici, se na splošno lahko srečajo s tremi glavnimi kategorijami trgovinskih omejitev, preden se lahko tržijo v drugi državi članici:

- (2) postopek za nadzor izdelka, preden se da na nacionalni trg. V več državah članicah ta nadzor opravi „pooblaščen urad za preskušanje plemenitih kovin“ (glej točko 4);
- (3) pooblaščen urad za preskušanje plemenitih kovin na izdelku obvezno označi, da se je na izdelku izvedel ustrezen preskus, ali pa proizvajalec ali tretja stran označita proizvajalca, naravo kovine in standardno stopnjo čistine (glej točko 5);
- (4) obveznost „standardne stopnje čistine“, ki meri čistino zlata, srebra in platine (glej točko 6).

4. POGOJI UREDBE O VZAJEMNEM PRIZNAVANJU: OBSTOJ POSTOPKA ZA NACIONALNI NADZOR NE SODI V PODROČJE UPORABE TE UREDBE

V skladu s členom 2(1) se Uredba uporablja za (predvidene) upravne odločbe na podlagi „tehničnega pravila“ iz člena 2(2) Uredbe. Tehnično pravilo konkretno v zvezi z izdelki iz plemenitih kovin pomeni vsako zakonsko določbo ali drug predpis države članice, ki:

- (1) prepoveduje trženje izdelkov iz plemenitih kovin, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici, na ozemlju države članice, kjer je bila ali bo sprejeta upravna odločba ali s katero je nujna skladnost, ko se izdelki iz plemenitih kovin tržijo na ozemlju navedene države članice, in
- (2) določa zahtevane lastnosti izdelkov iz plemenitih kovin, kot so raven kakovosti, delovanje ali varnost oziroma mere, vključno z zahtevami v zvezi z imenom, pod katerim se prodaja, izrazjem, simboli, preskušanjem in načini preskušanja, embalažo, označevanjem ali etiketiranjem.

Ta tehnična pravila lahko določajo obveznost označevanja izdelka (glej točko 5) in/ali standardne stopnje čistine (glej točko 6). S postopkovnega vidika je pomembno ločevati med dvema različnima vrstama ukrepov, ki jih pristojni organi lahko sprejmejo, ko države članice zahtevajo, da nadzorni organ (na primer pooblaščen urad za preskušanje plemenitih kovin) odobri izdelke iz plemenitih kovin, preden se lahko zakonito tržijo kot izdelki iz plemenitih kovin na njihovem ozemlju.

4.1. Uporaba postopkov predhodne odobritve za izdelke iz plemenitih kovin

Kjer obstaja tak sistem „predhodne odobritve“, je glavna naloga nadzornega organa, da preveri, ali so izdelki iz plemenitih kovin, ki so mu predloženi, usklajeni z nacionalnimi tehničnimi pravili: če so usklajeni, se izda predhodna odobritev. Če je urad za preskušanje plemenitih kovin pooblaščen za označevanje izdelka in/ali izdelkom iz plemenitih kovin odobri ali zavrne dostop do nacionalnega trga na

podlagi tehničnega pravila, „pristojni organ“ sprejme upravno odločbo iz člena 2(1) Uredbe in zato mora uporabiti Uredbo (glej drugi stavek uvodne izjave 12).

Po drugi strani pa se po sistemu predhodne odobritve izdelki lahko izključijo s trga, če zanje ni bila vložena zahtevana vloga za predhodno odobritev ali če je bila predhodna odobritev zanje zavrnjena. Kadar pristojni organi s trgov izključijo izdelke iz plemenitih kovin samo zato, ker se jim ni izdala veljavna predhodna odobritev, odločbe ne sprejmejo na podlagi tehničnega pravila, za katero se uporablja Uredba (glej prvi stavek uvodne izjave 12).

4.2. Zaključek – uporaba Uredbe za izdelke iz plemenitih kovin

Ker sama obveznost predložitve izdelkov iz plemenitih kovin nadzornemu organu ne določa zahtevanih lastnosti izdelkov iz plemenitih kovin v smislu člena 2(2)(b), odločba v smislu člena 2(1) ne obstaja, kadar so izdelki iz plemenitih kovin izključeni z nacionalnega trga samo zato, ker niso bili predloženi nadzornemu organu. Ukrepanje pristojnega organa v takih primerih ne sodi v področje uporabe Uredbe. Trajanje postopka predhodne odobritve, z njim povezani stroški in druge izključno postopkovne zahteve tudi ne sodijo v področje uporabe Uredbe.

Vendar mora biti uporaba postopkov predhodne odobritve v skladu s členi 34 do 36 Pogodbe o delovanju Evropske unije (členi 28 do 30 Pogodbe ES) (uvodna izjava 11) in če pristojni organ umakne izdelke iz plemenitih kovin s trga, ker ne izpolnjujejo obveznih standardnih stopenj čistine za trženje kot izdelki iz plemenitih kovin, odločba pristojnega organa temelji na tehničnem pravilu in zanjo velja Uredba.

4.3. Sodna praksa Sodišča

Sodišče Evropske unije je v zadevi *Houtwipper* (zadeva C-293/93)⁵ odločilo, da imajo države članice v odsotnosti pravil EU široko diskrecijo in morajo same izbrati primerne ukrepe za odpravo tveganja goljufije. Odločitev med predhodnim nadzorom neodvisnega organa in sistemom, ki proizvajalcem omogoča označevanje, podprto s pravili o kakovosti, kaznimi in usposabljanjem, je predmet zakonodajne politike držav članic; Sodišče bi navedeno izbiri pregledalo samo v primeru „očitne napačne ocene“.

5. OBVEZNOST OZNAČEVANJA IZDELKA

5.1. Uvod: vrste znakov na plemenitih kovinah

V EU trenutno obstaja več različnih vrst znakov na plemenitih kovinah. Štirje najpogostejši znaki so:

- znak urada za preskušanje plemenitih kovin, tj. vtisnjeni znak, ki označuje, da je izdelke iz plemenitih kovin preskusil določeni pooblaščen urad za preskušanje plemenitih kovin;

⁵ Sodba Sodišča z dne 15. septembra 1994 v zadevi C-293/93 – kazenski postopek proti Ludomiri Neeltjevi Barbari Houtwipper, točka 27.

- znak dobavitelja (izdelovalca ali zastopnika tujega proizvajalca). Znaki dobavitelja morajo običajno biti registrirani v državi, kjer se opravi nadzor izdelkov iz plemenitih kovin in kjer se v veliko primerih uporablja skupna oznaka preskusa (common control mark, v nadaljnjem besedilu: CCM);
- znak čistine (ali znak kovine), ki kaže naravo kovine in njeno standardno stopnjo čistine;
- CCM je ustanovila konvencija o označevanju ali Dunajska konvencija⁶, ki je začela veljati leta 1975. Države podpisnice so: Avstrija, Finska, Norveška, Portugalska, Švedska, Švica, Združeno kraljestvo, Ciper, Češka republika, Danska, Madžarska, Irska, Izrael, Latvija, Litva, Nizozemska, Slovaška in Poljska (15 držav članic EU). Slovenija bo predvidoma kmalu pristopila. CCM označuje plemenito kovino in njeno čistino. Na podlagi Konvencije lahko samo pooblašeni nacionalni uradi za preskušanje uporabijo CCM na izdelkih iz zlata, srebra in platine, in sicer po preskusu njihove čistine v skladu z dogovorjenimi preskusnimi metodami. Vsaka država pogodbenica dovoljuje uvoz blaga z oznako CCM brez nadaljnega preskušanja in označevanja (če taki izdelki izpolnjujejo pogoje za domači trg: v takih primerih država članica uvoznica učinkovito prenese postopek izdaje predhodne odobritve nadzornemu organu v državi izvoznici). Označevanje izdelkov iz plemenitih kovin z oznako CCM se izvaja prostovoljno; od držav pogodbenic h Konvenciji se ne zahteva obveznega označevanja. V praksi to pomeni, da lahko izvoznik izbira med tem, da za CCM zaprosi svoj domači pooblašeni urad za preskušanje plemenitih kovin ali blago pošlje državi uvoznici brez oznake CCM. V drugem primeru Konvencija omogoča državi uvoznici, da zahteva, da izdelki iz plemenitih kovin izpolnjujejo njene zahteve. Poleg tega mora biti znak dobavitelja registriran v državi uvoznici.

Izdelki, ki so opremljeni s štirimi znaki po Konvenciji (CCM, znak urada za preskušanje plemenitih kovin, znak dobavitelja in znak čistine), se sprejmejo brez nadaljnega preskušanja ali označevanja držav pogodbenic konvencije o označevanju.

SKUPNA OZNAKA
PRESKUSA

ZNAK URADA ZA
PRESKUŠANJE
PLEMENITIH
KOVIN

ZNAK
DOBAVITELJA

750

ZNAK ČISTINE

5.2. Žigovanje z „znakom urada za preskušanje plemenitih kovin“

Kadar pooblašeni urad za preskušanje plemenitih kovin označi izdelke iz plemenitih kovin z „znakom urada za preskušanje plemenitih kovin“, to pomeni, da je bil na njih

⁶ Konvencija o preskušanju in označevanju izdelkov iz plemenitih kovin, podpisana na Dunaju 15. novembra 1972 in spremenjena 18. maja 1988. Glej <http://www.hallmarkingconvention.org/>.

izveden preskus v skladu s predpisi, običajno pa sta označeni tudi narava kovine in standardna stopnja čistine.

Obveznost označevanja je zahteva po spremembi „proizvoda ali vrste proizvoda pred dajanjem na trg ali nadaljnjim trgovanjem z njim“ (člen 2(1)(b) Uredbe). Zato se uporablja Uredba.

Če poleg tega pooblaščen urad za preskušanje plemenitih kovin zavrne uporabo „znaka urada za preskušanje plemenitih kovin“, to pomeni „prepoved dajanja proizvoda ali vrste proizvoda na trg“ na podlagi tehničnega pravila za namene člena 2(1)(a) Uredbe. Kadar torej pooblaščen urad za preskušanje plemenitih kovin zavrne uporabo „znaka urada za preskušanje plemenitih kovin“ za izdelke iz plemenitih kovin, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici, mora vedno uporabiti člene 4 do 6 Uredbe.

5.3. Obveznost „znaka dobavitelja“

Nacionalno pravilo, ki zahteva, da so izdelki iz plemenitih kovin označeni z „znakom dobavitelja“, je tehnično pravilo iz člena 2(2) Uredbe.

Odločba, s katero se zavrne trgovanje z izdelki iz plemenitih kovin zaradi odsotnosti „znaka dobavitelja“, pomeni zavrnitev v skladu s členom 2(1)(b) Uredbe.

V postopku predhodne odobritve mora pooblaščen urad za preskušanje plemenitih kovin vedno uporabiti člene 4 do 6 Uredbe za izdelke iz plemenitih kovin, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici, vendar niso označeni z znakom dobavitelja.

5.4. Obveznost „znaka čistine“

Nacionalno pravilo, ki zahteva, da so izdelki iz plemenitih kovin označeni z „znakom čistine“, je tehnično pravilo iz člena 2(2) Uredbe.

Odločba, s katero se zavrne trgovanje z izdelki iz plemenitih kovin zaradi odsotnosti „znaka čistine“, pomeni zavrnitev v skladu s členom 2(1)(b) Uredbe.

V navedenem primeru mora pooblaščen urad za preskušanje plemenitih kovin vedno uporabiti člene 4 do 6 Uredbe za izdelke iz plemenitih kovin, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici, vendar niso označeni z znakom čistine.

6. OBVEZNOST „STANDARDNE STOPNJE ČISTINE“

6.1. „Standardna stopnja čistine“

Karat je nekoč bil mera za čistino zlitin zlata in platine, ki je določal čistino glede na težo. En karat je 1/24 čistine glede na težo. Zato je 24-karatno zlato čisto zlato (100 % Au w/w), 18-karatno zlato je 75 % zlato, 12-karatno zlato pa 50 % zlato itd.

Karatni sistem vse bolj dopolnjuje ali izpodriva „sistem tisočinske čistine“, ki čistino plemenitih kovin označuje s tisočim delom čiste kovine v zlitini. Zlitina, ki na primer vsebuje 75 % zlata, se označi „750“.

Pri izdelkih iz plemenitih kovin se za zlato običajno uporabljajo naslednji karati ali tisočinske čistine:

KARAT	TISOČINSKA ČISTINA
24	999
22	916
20	833
18	750
15	625
14	585
10	417
9	375

V EU je trenutno 18 različnih standardnih stopenj čistine za zlato: 333, 375, 417, 500, 583, 585, 750, 800, 833, 835, 840, 900, 916, 958, 960, 986, 990 in 999. Samo dve standardni stopnji sta enaki v vseh državah članicah (585 in 750). Standardne stopnje čistine iz konvencije o označevanju so 999, 916, 750, 585 in 375.

Za srebro je v EU 15 različnih nacionalnih standardnih stopenj čistine. Samo 800 in 925 sta sprejeti v vseh državah članicah. Standardne stopnje čistine iz konvencije o označevanju so 999, 925, 830 in 800.

V EU je pet različnih standardnih stopenj čistine za platino. Standardne stopnje čistine iz konvencije o označevanju so 999, 950, 900 ali 850. Po naših informacijah Bolgarija, Ciper in Nemčija platine ne vključujejo med plemenite kovine.

Poleg tega obstajajo nacionalne razlike v metodah spajkanja, dovoljenih odstopanjih od standardnih stopenj čistine ter metodah za ugotavljanje čistine.

6.2. Obveznost „standardne stopnje čistine“ sodi v področje uporabe Uredbe

Nacionalna tehnična pravila v večini primerov opredeljujejo standardno stopnjo čistine izdelkov iz plemenitih kovin, preden se lahko dajo na trg.

Konvencija o označevanju vsaki pogodbenici omogoča, da sama določi standardne stopnje čistine izdelkov iz plemenitih kovin, ki se lahko proizvedejo ali prodajajo znotraj njenih meja.

Nacionalno pravilo, ki zahteva, da izdelki iz plemenitih kovin dosegajo določeno standardno stopnjo čistine, je tehnično pravilo iz člena 2(2)(a) Uredbe. Odločba, s katero se zavrne trgovanje z izdelki iz plemenitih kovin zaradi neskladnosti z nacionalno standardno stopnjo čistine, pomeni zavrnitev v skladu s členom 2(1)(b) Uredbe.

GOLD

Standardne stopnje čistine iz konvencije o označevanju:

999-916-750-585-375

SILVER

Standardne stopnje čistine iz konvencije o označevanju:

999-925-830-800

PLATINUM

Standardne stopnje čistine iz konvencije o označevanju:

999-950-900-850

7. SODNA PRAKSA SODIŠČA GLEDE ČLENOV 34 DO 36 POGODBE O DELOVANJU EVROPSKE UNIJE (ČLENI 28 DO 30 POGODBE ES)

Uredba nima vpliva na sodno prakso Sodišča glede izdelkov iz plemenitih kovin v zvezi s členi 34 do 36 Pogodbe o delovanju Evropske Unije (členi 28 do 30 Pogodbe ES). Ta sodna praksa kaže raznolikost različnih nacionalnih zakonodaj in se lahko tako povzame:

7.1. Sodna praksa o „znaku urada za preskušanje plemenitih kovin“

Kadar neodvisni organ v drugi državi članici izdelke iz plemenitih kovin ne označi z znakom, ki ustreza znaku, predpisanemu v državi članici uvoznici in razumljivemu potrošnikom navedene države, Sodišče določa, da kadar nacionalna pravila zahtevajo, da znak vtisne neodvisni organ, se trženje izdelkov iz plemenite kovine, uvoženih iz drugih držav članic, ne sme prepovedati, če je navedene izdelke dejansko označil neodvisni organ v državi članici izvoznici⁷.

Kadar neodvisni organ v drugi državi članici označi izdelke iz plemenitih kovin z znakom, ki ustreza znaku, predpisanemu v državi članici uvoznici in razumljivemu potrošnikom navedene države, obveznost žigosanja z „znakom urada za preskušanje plemenitih kovin“ pooblaščenega urada za preskušanje plemenitih kovin ni utemeljena⁸.

7.2. Sodna praksa o „znaku dobavitelja“

Sodišče je ugotovilo, da lahko obveznost proizvajalca ali uvoznika, da ožigosa izdelke z znakom dobavitelja, ki označuje proizvajalca, načeloma zagotovi učinkovito varstvo potrošnikov in spodbuja pravično trgovino⁹.

Vendar po mnenju Sodišča takšno varstvo ni potrebno, kadar so izdelki iz plemenitih kovin „uvoženi iz druge države članice, v kateri so bili zakonito trženi in so že označeni v skladu z zakonodajo navedene države, vendar pod pogojem, da podatki,

⁷ Sodba Sodišča z dne 15. septembra 1994 v zadevi C-293/93 – kazenski postopek proti Ludomiri Neeltjevi Barbari Houtwipper, točka 27.

⁸ Sodba Sodišča z dne 21. junija 2001 v zadevi Komisija proti Irski (C-30/99), točki 69 in 70.

⁹ Sodba Sodišča z dne 21. junija 2001 v zadevi Komisija proti Irski (C-30/99), točka 49; Sodba Sodišča z dne 22. junija 1982 v zadevi 220/81 – kazenski postopek proti Timothyju Fredericku Robertsonu in drugim, točka 11.

ki jih zagotavljajo znaki, predpisani v navedeni državi v kakršni koli obliki, vsebujejo informacije, ki ustrezajo podatkom, ki jih zagotavljajo znaki, predpisani v državi članici uvoznici in ki so razumljivi potrošnikom navedene države¹⁰.

Obveznost registracije znaka dobavitelja v namembni državi članici v večini primerov ni utemeljena. Utemeljena je samo, če izdelki iz plemenitih kovin iz drugih držav članic še niso označeni z znaki, ki imajo isti namen, tj. v tem primeru identifikacijo odgovorne osebe¹¹.

7.3. Sodna praksa o „znaku čistine“

Sodišče priznava, da je načeloma vloga znaka čistine zagotoviti učinkovito varstvo potrošnikov in spodbujati pravično trgovino. Ker potrošnik z dotikom ali na pogled ne more ugotoviti točne stopnje čistine izdelkov iz plemenitih kovin, je lahko zlahka zaveden v nakup takega izdelka, če ni označen¹².

Vendar država članica ne more zahtevati vtisa novega znaka na izdelke, uvožene iz druge države članice, kjer so bili zakonito trženi in označeni v skladu z zakonodajo navedene države, in če informacije, ki jih zagotavlja navedeni znak v kakršni koli obliki, ustrezajo informacijam, predpisanim v državi članici uvoznici in ki so razumljive potrošnikom navedene države¹³.

7.4. Sodna praksa o obveznosti „standardnih stopenj čistine“

Sodišče je razglasilo, da se krši člen 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije (člen 28 Pogodbe ES), s tem da se označba „zlato“ pridrži za izdelke, ki vsebujejo utežni delež 750/1000 zlata, medtem ko so izdelki, ki vsebujejo utežni delež 375/1000 ali utežni delež 585/1000, označeni kot „zlata litina“¹⁴.

Zato nacionalna prepoved trženja izdelkov iz plemenitih kovin, zakonito trženih v drugih državah članicah z opisom in znakom čistine, s katerima so označeni v državi članici porekla, vendar ki ne izpolnjujejo določb v zvezi s standardnimi stopnjami čistine v namembni državi članici, zelo verjetno krši člen 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije (člen 28 Pogodbe ES).

¹⁰ Sodba Sodišča z dne 22. junija 1982 v zadevi 220/81 – kazenski postopek proti Timothyju Fredericku Robertsonu in drugim, točka 12.

¹¹ Sodba Sodišča z dne 21. junija 2001 v zadevi Komisija proti Irski (C-30/99), točka 50.

¹² Sodba Sodišča z dne 15. septembra 1994 v zadevi C-293/93 – kazenski postopek proti Ludomiri Neeltjevi Barbari Houtwipper, točka 14; Sodba Sodišča z dne 22. junija 1982 v zadevi 220/81 – kazenski postopek proti Timothyju Fredericku Robertsonu in drugim, točka 11.

¹³ Sodba Sodišča z dne 21. junija 2001 v zadevi Komisija proti Irski (C-30/99), točki 29 in 30.

¹⁴ Sodba Sodišča z dne 8. julija 2004 v zadevi Komisija proti Franciji (C-166/03); glej tudi Sodbo z dne 14. junija 2001 v zadevi Komisija proti Franciji (C-84/00).